

لَمَّا أَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ ص أَنْ يُزَوِّجَ فَاطِمَةَ عَ عَلِيًّا ع قَالَ لَهُ أَخْرُجْ يَا أَبَا الْحَسَنِ إِلَى الْمَسْجِدِ فَإِنِّي خَارِجٌ فِي أَثْرِكَ وَمُزَوِّجُكَ بِحَضْرَةِ النَّاسِ وَذَاكَرٌ مِنْ فَضْلِكَ مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنُكَ قَالَ عَلِيٌّ فَخَرَجْتُ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ ص وَأَنَا لَا أَعْقِلُ فَرِحًا وَسُرورًا فَاسْتَقْبَلَنِي أَبُو بَكْرٌ وَعُمَرُ قَالَا مَا وَرَاكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ فَقُلْتُ يُزَوِّجُنِي رَسُولُ اللَّهِ ص فَاطِمَةَ وَأَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ قَدْ زَوَّجَنِيهَا وَهَذَا رَسُولُ اللَّهِ ص خَارِجٌ فِي أَثْرِي لِيَذْكَرَ بِحَضْرَةِ النَّاسِ فَفَرِحَا وَسُرًا وَدَخَلَا مَعِيَ الْمَسْجِدَ قَالَ عَلِيٌّ فَوَ اللَّهُ مَا تَوَسَّطْنَاهُ حَتَّى لَحِقَ بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ص وَإِنَّ وَجْهَهُ يَتَهَلَّلُ فَرِحًا وَسُرورًا فَقَالَ أَيْنَ بِلَالٌ فَأَجَابَ لَيْبِكُ وَسَعْدِيكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ثُمَّ قَالَ أَيْنَ الْمُقْدَادُ فَأَجَابَ لَيْبِكُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ص ثُمَّ قَالَ أَيْنَ سَلْمَانَ فَأَجَابَ لَيْبِكُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ص ثُمَّ قَالَ أَيْنَ أَبُو ذَرٍّ فَأَجَابَ لَيْبِكُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ص فَلَمَّا مَثَلُوا بَيْنَ يَدَيْهِ قَالَ انْطَلِقُوا بِأَجْمَعِكُمْ فِقُومُوا فِي جَنَابَاتِ الْمَدِينَةِ وَاجْمَعُوا الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارَ وَالْمُسْلِمِينَ فَانْطَلِقُوا لِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ ص وَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ ص فَجَلَسَ عَلَى أَعْلَى دَرَجَةٍ مِنْ مَنبَرِهِ فَلَمَّا حُشِدَ الْمَسْجِدُ بِأَهْلِهِ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ص فَحَمَدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ فَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ فَبَنَاهَا وَبَسَطَ الْأَرْضَ فَدَحَاهَا وَأَثْبَتَهَا بِالْجِبَالِ فَأَرْسَاهَا أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرَعَاهَا الَّذِي تَعَاظَمَ عَنْ صِفَاتِ الْوَاصِفِينَ وَتَجَلَّلَ عَنْ تَحْيِيرِ لُغَاتِ النَّاطِقِينَ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ ثَوَابَ الْمُتَّقِينَ وَالنَّارَ عِقَابَ الظَّالِمِينَ وَجَعَلَنِي نَقْمَةً لِلْكَافِرِينَ وَرَحْمَةً وَرَأْفَةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ عِبَادَ اللَّهِ إِنَّكُمْ فِي دَارِ أَمَلٍ وَعَدٍّ وَأَجَلٍ وَصِحَّةٍ وَعِلَلٍ دَارِ زَوَالٍ وَتَقَلُّبِ أَحْوَالٍ جُعِلَتْ سَبَبًا لِلارْتِحَالِ فَرَحِمَ اللَّهُ امْرَأً قَصَرَ مِنْ أَمَلِهِ وَجَدَّ فِي عَمَلِهِ وَأَنْفَقَ الْفَضْلَ مِنْ مَالِهِ وَأَمْسَكَ الْفَضْلَ مِنْ قُوَّتِهِ قَدَّمَ لِيَوْمِ فَاقَتِهِ يَوْمٍ يُحْشَرُ فِيهِ الْأَمْوَاتُ وَتَخْشَعُ لَهُ الْأَصْوَاتُ وَتُذَكَّرُ الْأَوْلَادُ وَالْأُمَّهَاتُ وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى يَوْمَ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمَلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمَلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ لِيَوْمٍ تَبْطُلُ فِيهِ الْأَنْسَابُ وَتَقْطَعُ

الْأَسْبَابُ وَيَشْتَدُّ فِيهِ عَلَى الْمُجْرِمِينَ الْحَسَابُ وَيُدْفَعُونَ إِلَى الْعَذَابِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَ
أَدْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا الْأَنْبِيَاءُ حُجَجُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ النَّاطِقُونَ بَكْتَابِهِ الْعَامِلُونَ بِوَجْهِهِ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ
أَمَرَنِي أَنْ أُزَوِّجَ كَرِيمَتِي فَاطِمَةَ بِأَخِي وَابْنِ عَمِّي وَ أَوْلَى النَّاسِ بِي عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَ إِنَّ قَدْ
زَوَّجَهُ فِي السَّمَاءِ بِشَهَادَةِ الْمَلَائِكَةِ وَ أَمَرَنِي أَنْ أُزَوِّجَهُ وَ أُشْهِدْكُمْ عَلَى ذَلِكَ ثُمَّ جَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ
ص ثُمَّ قَالَ قُمْ يَا عَلِيُّ فَاخْطُبْ لِنَفْسِكَ.

قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ص أَخْطُبُ وَ أَنْتَ حَاضِرٌ؟ قَالَ اخْطُبْ فَهَكَذَا أَمَرَنِي جِبْرِئِيلُ أَنْ أَمُرَكَ أَنْ
تَخْطُبَ لِنَفْسِكَ وَ لَوْ لَا أَنَّ الْخَطِيبَ فِي الْجِنَانِ دَاوُدُ لَكُنْتَ أَنْتَ يَا عَلِيُّ .

ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ ص أَيُّهَا النَّاسُ اسْمَعُوا قَوْلَ نَبِيِّكُمْ إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ أَرْبَعَةَ آلَافِ نَبِيٍّ لِكُلِّ نَبِيٍّ وَصِيٍّ وَ أَنَا
خَيْرُ الْأَنْبِيَاءِ وَ وَصِيِّي خَيْرُ الْأَوْصِيَاءِ ثُمَّ أَمْسَكَ رَسُولُ اللَّهِ ص وَ ابْتَدَأَ عَلِيُّ فَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
أَلْهَمَ بَفَوَاتِحِ عِلْمِهِ النَّاطِقِينَ وَ أَنْارَ بِثَوَاقِبِ عَظَمَتِهِ قُلُوبَ الْمُتَّقِينَ وَ أَوْضَحَ بِدَلَائِلِ أَحْكَامِهِ طُرُقَ
الْفَاصِلِينَ وَ أَنْهَجَ بِابْنِ عَمِّي الْمُصْطَفَى الْعَالَمِينَ وَ عَلَتْ دَعْوَتُهُ لِرَوَاعِي الْمُلْحِدِينَ وَ اسْتَظْهَرَتْ
كَلِمَتُهُ عَلَى بَوَاطِلِ الْمُبْطِلِينَ وَ جَعَلَهُ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَ سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ فَبَلَّغَ رِسَالَةَ رَبِّهِ وَ صَدَعَ بِأَمْرِهِ
وَ بَلَّغَ عَنِ اللَّهِ آيَاتِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْعِبَادَ بِقُدْرَتِهِ وَ أَعَزَّهُمْ بِدِينِهِ وَ أَكْرَمَهُمْ بِنَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ
ص وَ رَحِمَهُمْ وَ كَرَّمَ وَ شَرَّفَهُمْ وَ عَظَّمَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعَمَائِهِ وَ أَيَادِيهِ وَ أُشْهِدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
شَهَادَةً تَبْلُغُهُ وَ تُرْضِيهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَاةً تَرْبِحُهُ وَ تَحْظِيهِ.

وَ النِّكَاحُ مِمَّا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ وَ أَدْنَى فِيهِ وَ مَجْلِسُنَا هَذَا مِمَّا قَضَاهُ وَ رَضِيَهُ وَ هَذَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ
زَوْجَنِي ابْنَتُهُ فَاطِمَةُ عَلَى صَدَاقٍ أَرْبَعِ مِائَةِ دِرْهَمٍ وَ دِينَارٍ قَدْ رَضِيَتْ بِذَلِكَ . فَاسْأَلُوهُ وَ اشْهَدُوا
فَقَالَ الْمُسْلِمُونَ زَوْجَتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ نَعَمْ قَالَ الْمُسْلِمُونَ بَارَكَ اللَّهُ لَهُمَا وَ عَلَيْهِمَا وَ جَمَعَ
شَمْلَهُمَا .

ترجمه:

وقتی رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَصْدَ تَزْوِيجِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامَ به علی علیه السَّلَام را نمود، به علی علیه السَّلَام فرمود: یا ابالحسن، به سوی مسجد برو، من نیز در پشت سر تو می آیم و در حضور مردم تو را به ازدواج فاطمه علیها السَّلَام در می آورم. و از فضایل خود به یادآور، آنچه را که باعث شادی ات می شود.

علی علیه السَّلَام فرمود: از نزد رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خارج شدم، در حالی که از شادی و سرور مبهوت بودم. ابوبکر و عمر به استقبال من آمده و گفتند: ای ابالحسن، تو را چه شده؟ گفتم: رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، فاطمه علیها السَّلَام را به ازدواج من درآورد و خبر داد که خداوند وی را به نکاح من در آورده است؛ و رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ در پی من می آید تا در حضور مردم این را بگوید. آن دو هم خوشحال شده و همراه من وارد مسجد شدند.

علی علیه السَّلَام می-گوید: به خدا سوگند هنوز به وسط مسجد نرسیده بودیم که رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ به ما ملحق شدند، در حالی که چهره-شان از شادی می درخشید. فرمود: بلال کجاست؟ [بلال] جواب داد: لبیک یا رسول الله. سپس فرمود: کجاست مقداد؟ جواب داد: لبیک یا رسول الله. سپس فرمود: سلمان کجاست؟ جواب داد: لبیک یا رسول الله. وقتی همگی در برابرش قرار گرفتند، گفت: همگی به گوشه و کنار شهر رفته و مهاجرین و انصار و مسلمانان را جمع کنید. آنها نیز به فرمان رسول خدا رفتند. رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بر بالاترین پله منبر نشستند. وقتی مسجد پر شد، رسول خدا قیام کرده، سپاس و ثنای خدا نموده و فرمود: سپاس خداوندی را که آسمان را بر افراشت و زمین را گسترانید و آن را با کوهها ثابت و مستحکم نمود، و از زمین آب و چراگاه بیرون ساخت. خداوندی که از توصیف توصیف-گران بزرگتر است و عظیم تر و از حلقه تحسین و تزیین سخنوران جلیل تر. خداوند بهشت را ثواب پرهیزگاران و آتش را جزای ظالمان و مرا نیز تیغ نعمتی بر کافران و رحمت و محبت برای مؤمنان قرار داد. ای بندگان خدا، شما در خانه صحت و بیماریها و خانه فنا و دگرگونی اوضاع هستید که همین مسایل سبب مرگ شمایند. خداوند رحمت کند کسی را که آرزویش را کوتاه کرد و در کارهایش جدیت به خرج داد و افزون روزی و قوت خویش را نگهداشت و از خیرات و مبرات برای روز نیاز خود، روزی که در آن مردگان محشور می شوند، ذخیره نمود. روزی که صدای مردم در کام می ماند و فریادی بر نمی آید.

مردم همچون مستان دیده می شوند، در حالی که مست نیستند. روزی که خداوند به دین حق آنها وفا می کند و مردم خواهند دانست که خداوند همان حقیقت مبین است. «یوم تَجِدُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا عَمَلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَ مَّا عَمَلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَ بَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا»، - . آل عمران / ۳۰ - {روزی که هر کسی آنچه کار نیک به جای آورده و آنچه بدی مرتکب شده، حاضر شده می یابد؛ و آرزو می کند: کاش میان او و آن [کارهای بد] فاصله ای دور بود}

« فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَ مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ»، - . الزلزال / ۷-۸ - {پس هر که هموزن ذره ای نیکی کند [نتیجه] آن را خواهد دید، و هر که هموزن ذره ای بدی کند، [نتیجه] آن را خواهد دید.}

قیامت روزی است که حسب و نسب در آن باطل می شود و اسباب مودت و محبت از بین می رود و جزا و حساب مجرمان در آن به شدت اجرا شده و به سوی عذاب رانده می شوند. {پس هر که را از آتش به دور دارند و در بهشت درآوردند، قطعاً کامیاب شده است؛ و زندگی دنیا جز مایه فریب نیست.} - . آل عمران / ۱۸۵ -

ای مردم، انبیا حجت‌های خدا بر زمین هستند، که کلام او را بازگو کرده و به وحی او عمل می کنند. خداوند عزوجل مرا امر کرده که دخترم فاطمه را به نکاح پسر عمویم، برترین مردم نزد من یعنی علی بن ابی طالب در آورم. خداوند او را در آسمان با شهادت ملائکه به عقد علی علیه السلام در آورده و به من فرمان داده که فاطمه علیها السلام را به عقد علی علیه السلام در آورده و شما را بر آن شاهد گیرم. سپس رسول خدا صلی الله علیه و آله نشست و به علی علیه السلام گفت: بلند شو و خطبه ای بخوان. علی علیه السلام گفت: من خطبه بخوانم؟ آن هم در محضر شما؟ رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: بخوان که این چنین جبرئیل فرمانم داده که به تو امر کنم خطبه بخوانی. و اگر داوود علیه السلام خطیب بهشت نبود، حتماً تو خطیب بهشت می شدی.

علی علیه السلام آغاز به سخن کرد: سپاس خداوندی را که با کلید عملش به ناطقین الهام کرد و با شهاب های عظمتش قلوب متقین را روشنی بخشید و با احکام روشن خود، راه فاصله گرفتگان را روشن ساخت و با پسر عمویم محمد مصطفی صلی الله علیه و آله،

جهانیان را به راه راست هدایت نمود و دعوت او بر پیشوایان ملحد و کافر برتری یافت و سخنانش بر کلام پوچ پیروان باطل تفوق یافت. خداوند او را خاتم پیامبران و سرور رسولانش قرار داد، او نیز پیام خدایش را ابلاغ فرمود و در کارش استواری به خرج داد و آیات خدا را تبلیغ نمود. سپاس خدایی را که بندگان را به قدرت خویش آفرید و آنها را با دین خود عزت بخشید و با ارسال پیامبر خویش محمد صلی الله علیه و آله بر مردم اکرام نموده، آنها را مورد رحمت و تکریم و شرف و تعظیم قرار داد. سپاس خداوند را به خاطر نعمات و کراماتش، شهادت می‌دهم که هیچ خدایی جز الله وجود ندارد، شهادتی که به او رسیده و او را خشنود ساخته و درود بیکران بر محمد صلی الله علیه و آله.

نکاح از جمله مواردی است که خداوند به آن اذن و فرمان داده و این مجلس ما را هم خداوند در تقدیر آورده و به آن خشنود شده است. و اینک این، محمد بن عبدالله علیه السلام، دختر خویش فاطمه علیها السلام را با مهریه چهارصد درهم و دینار به عقد نکاح من درآورده؛ از او سؤال کنید و شهادت دهید. مسلمانان گفتند: آیا فاطمه را به عقد علی علیه السلام درآوری؟ رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: آری: مسلمانان گفتند: خداوند بر آنها برکت و نعمت دهد و پیوندشان را مستدام سازد.